

דף פט.

עין משפט א.ב.ג.

ח"מ סימן שלז פ"ה ב

ב. בד"א שעושה בגידולי קרקע^ז, ובמחובר ובשעת גמר מלאכה, כגון, הבורר ענבים^ח או המוסק זתים והאורה בתאנים או גודר בתמרים, גם בתלוש מהקרקע אוכל קודם גמר מלאכה^י המחייבת אותו למעשר או לחלה.

ג. העושה בדבר שאינו גידולי קרקע כגון החולב^ש, והמחבץ, והמגבן אינו אוכל. וכן העושה במחובר שלא בשעת גמר מלאכה, כגון, העודר בגפנים או המכסה שורשי האילנות, ואפי' המנכש בכצלים ושומים שעוקר הקטנים מן הגדולים אע"פ שהוא גמר מלאכת הקטנים^ת שעיקר מלאכתו לצורך הגדולים להרחיב להם לא יאכל מהם, כיון שעדיין לא נגמרה מלאכתו.

עין משפט ה.ו.

ח"מ סימן שלז פ"ה ג

ד. העושה בתלוש לאחר שנגמרה מלאכתו למעשר, כגון המפריד בין תמרים או גרוגרות שנדבקו זו בזו אינו אוכל. אבל חיטים העומדים לעשות מהם פת שחייבת בחלה אוכל בהם עד שיגמר מלאכתו^א להתחייב בחלה^ב.

ז. שם במשנה ונלמד בגמ' שם פ"ז ע"ב מפסוקים.

ק. והוא שדעתו לאוכלן כמות שהן, אבל אם דעתו לעשות מהם יין או מזיתים לעשות מהן שמן גמר חיובן אינו אלא לאחר שעשה היין והשמן. סמ"ע ס"ק י"ב, ואז אינו אוכל בהן במחובר.

ר. כמבואר בסעיף ג'.

ש. מברייתא פ"ט ע"א.

ת. שם בברייתא.

א. וכתב בסמ"ע בס"ק י"ג דדוקא בחיטים אמרו דמסתמא עומדת לפת, אבל בשיעורין וכוסמין ושיכולת שועל שמסתמא אינם עומדים לפת אלא לעשות מהם משקה, ולהאכילן לבהמתו או לעשותם תבשיל בזה אסור לאכול מהם מיד לאחר המירוח שהוא גמר חיובן למעשר ודלא כהעיר שושן.

ב. והיינו עד שיתן מים על הקמח ויערבן יחד וכמ"ש ביו"ד סי' שכ"ז. סמ"ע ס"ק י"ד.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ז. חו"מ סימן שלז סעיף ד

ד. המפריד בתמרים רעים שלא נתבשלו כל צורכן, עדיין לא נגמרה מלאכתן ויכול לאכול מהם.

עין משפט ז.ט.ג. חו"מ סימן שלז סעיף ג
עין לעיל עין משפט ה.ו.

עין משפט כ.ל. חו"מ סימן שלז סעיף טו

טו טז. רשאי הפועל לטבל פיתו בציר כדי שיאכל ענבים הרבה ג, ורשאי בעה"ב להשקות הפועל יין כדי שלא יאכל הרבה ענבים.

דף פט:

עין משפט א.ב. חו"מ סימן שלז סעיף יג

יג יד. אסור לפועל למצוץ הענבים אלא לאוכלם שנאמר "ואכלת" ולא מוצץ, וכן אסור לו להבהב השיבולים באור ד, או לפרקם על גבי סלע שנאמר ואכלת מלילות "בידך", ואפי' אינו מתבטל ממלאכתו ה בהבהב או בפירוקם ע"ג הסלע.

עין משפט ג. חו"מ סימן שלז סעיף ב

ב. בד"א שעושה בגידולי קרקע¹, ובמחובר ובשעת גמר מלאכה, כגון, הבוצר ענבים² או המוסק זתים והאורה בתאנים או גודר בתמרים,

ג. כ"כ הרמב"ם בסוף הלכות שכירות פי"ג הלכה ו', ומברייתא שם פ"ט ע"א.

ד. בעיא שם ולא איפשטא, והמוציא מחבירו עליו הראיה וע"כ לא יהבהב.

ה. כגון שאשתו ובניו יעשו לו זה. סמ"ע ס"ק ל'.

ו. שם במשנה ונלמד בגמ' שם פ"ז ע"ב מפסוקים.

ז. והוא שדעתו לאוכלן כמות שהן, אבל אם דעתו לעשות מהם יין או מזיתים לעשות מהן שמן גמר חיובן אינו אלא לאחר שעשה היין והשמן. סמ"ע ס"ק י"ב, ואז אינו אוכל בהן במחובר.

גם בתלוש מהקרקע אוכל קודם גמר מלאכה **ה** המחייבת אותו למעשר או לחלה.

ב ג. העושה בדבר שאינו גידולי קרקע כגון החולב **ט**, והמחבץ, והמגבן אינו אוכל. וכן העושה במחובר שלא בשעת גמר מלאכה, כגון, העודר בגפנים או המכסה שורשי האילנות, ואפי' המנכש בבצלים ושומים שעוקר הקטנים מן הגדולים **פ** שהוא גמר מלאכת הקטנים **י** שעיקר מלאכתו לצורך הגדולים להרחיב להם לא יאכל מהם, כיון שעדיין לא נגמרה מלאכתן.

עין משפט ד.ה. חו"מ סימן שלו סעיף יב

יב יג. לא יאכל הפועל עם ענבים פת או דבר אחר כדי שיאכל הרבה מהענבים **כ**, ולא יאכל במלח, ואם קצץ עם בעה"ב שיאכל עד שיעור כו"כ אוכל בין בפת בין במלח ובכל דבר שירצה.

עין משפט ו. חו"מ סימן שלו סעיף ב
עיי' לעיל עין משפט ג

עין משפט ז. יו"ד סימן שלא סעיף ק.קא

ק. קא. השוכר פועלים לעשות עמו בפירות, אוכלים בלא מעשר כי התורה זיכתה להם לאכול בין בתלוש ובין במחובר, אבל אם בע"ה התנה עמו שיאכל יותר ממה שהתורה זיכתה לו כגון שיאכל עמו בנו או יאכל גם אחרי גמר המלאכה בשכרו, הרי הם כלוקח וחייבים במעשר.

קא. קב. השוכר פועלים לעשות עמו בשדה בעבודות אחרות, אם מזונותיהם עליו אסור להם לאכול מפירות השדה אפי' שלא נגמרה מלאכתן

ה. כמבואר בסעיף ג'.

ט. מברייתא פ"ט ע"א.

י. שם בברייתא.

כ. מברייתא שם פ"ט ע"ב, ואם קצץ, שם כדמוקי רבא וכפירוש התוס' ד"ה קוצץ, בשם ר"ח.

שאיין פורעין חוב מן הטבל, אבל אם איין מזונותיהם עליו ל אוכלים מפירות השדה שלא נגמרה מלאכתן מ.

עין משפט ז.ט. חר"מ סימן שלז סעיף יב
עיין לעיל עין משפט ד.ה.

עין משפט י. יו"ד סימן שלא סעיף צג

א. היה אוכל באשכול בגנה, ונכנס מן הגנה לחצר, אף על פי שיצא מן החצר לא יגמור עד שיעשר.

ל. כגון ששכרן לחרוש או לעדור וכב"ג שאין מזונותיהם עליו בפירות השדה. ש"ך ס"ק קכ"ד.

מ. אבל לא נגמרה מלאכתן ביד בעה"ב לאכלן הרי כבר נטבלו ואסורים גם לפועלים דהוי פורע חובו מטבל. ש"ך ס"ק קכ"ה.